

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvgensis Ecclesiæ, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniæ Agrippinæ, 1657

De Praepositis, solitarie commorantibus. 13

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

sunt officio destinatae, pari etiam cibo alantur. Quod ut quam minime onerosum sit, non debebunt plures in Monasterium Moniales recipi, quam congrue poterunt in singulis Monasteriis sustentari; de quo Nobis prius legitimam fidem fieri conveniet.

C A P. XIII. *De Præpositis solitarie commorantibus.*

Displicet etiam Nobis, quod quædam Monasteria quosdam Præpositos habent, qui in Capellis solitarii commorantur; quod Lateranensi Concilio vetitum est, ac cautum, ut Episcopus Abbates, monitione præmissa, per censuram Ecclesiasticam compellat, ut ejusmodi Præpositos aut Priors ad Claustrum revocent, faciantque Ecclesiis ipsis seu Capellis per Seculares Clericos deserviri, aut saltem alios Monachos ipsis adjungant.

C A P. XIV. *Visitandæ domus fratrum Teutonicorum, divi Ioannis Baptiste, & Antonitarum.*

Visitandæ quoque in primis & reformatiæ erunt domus Hospitalium militum Teutonicorum, præterea Ordinis divi Ioannis Baptiste, ac Antonitarum; atque initio providendum, ut in iisdem dominibus cultus Divinus rite ac debite peragatur, ut hospitalitas pro pauperibus servetur, ut vita ac conversatio Regularis secundum institutionem primam ac Regulam (quam illi professi sunt) illic geratur; ut ab ipsis vestes, Ordini ac Professioni dignæ ac convenientes, publice deferantur; ut commissationes, crapulæ, ac omnis luxus prohibeatur; ut prædæ illæ Bonorum mobilium, qua post mortem Prælatorum per Primores Ordinis fieri, ac in exteris regiones deferri, pessimo omnium exemplo confluverunt, amodo nequaquam fiant: sed, quicquid parsimonia defuncti Prælati coacervatum ac relictum fuit, vel necessariis usib[us] Ecclesiæ aut successorum aut pauperum ejus regionis ubi religiosa ista donum sita est, applicetur.

C A P. XV. *De vita & conversatione Monachorum.*

Et, ut revertamur ad Monachorum vitam, haud ignorare debent, Concilio Chalcedonensi cautum, Monachos oportere quieti operam dare, jejunia & orationes observare; in his locis, in quibus se semel Deo devoverunt, remanere; nullas Ecclesiasticas seu Seculares actiones tractare; nunquam sua Monasteria relinquere, nisi forsan ob ingentes necessitates id facere a suo Episcopo jubeantur; ne nomen Domini blasphemetur. Quare libertas illa peregrinandi seu execundi, præ-

textu invisendi parentes, moderanda seu penitus tollenda erit.

C A P. XVI. *Monachorum studia atque exercitationes quales esse oporteat.*

Monachus & Monacha amare debent Scripturarum scientiam, & carnis virtutem non amare; Psalterii librum de manu aut oculis nunquam deponere; semper orare, sensu vigilare; vanis cogitationibus aditum præcludere, corpore pariter & animo in Deum tendere; iram patientia vincere: breviter; nullis animi perturbationibus (que si infederint, ad delictum maximum inducunt,) locum dare; semper aliquid operis facere, ut eos diabolus semper inveniat occupatos. Et, ut nulla sint quæ manibus operari licet, libros tamen facios describere ipsis maxime conveniret, ut & manus operetur cibos, & lectione anima satiatur. Propterea Ægyptiorum Monasteria hunc morem servasse leguntur, ut nullum Monachum absque opere & labore suscipiant, non tam propter victus necessaria, quam propter animæ salutem, ne perniciose cogitationibus vagarentur, neve, instar fornicanis Israël, omni transiunti divaricarent pedes suos.

C A P. XVII. *Monachos vagos sub custodiâ revocando.*

Monachi qui pervagati fuerint, ubiunque invenientur, tanquam fugaces, Nostro auxilio sub custodiâ revocentur. Et, si qui habitum abjecerint, ut eundem reassumant, cogendi.

C A P. XVIII. *Literas privatas Monacho aut Monachæ, injussu Abbatis, resignare non licere.*

Vitæ Monachi seu Monachæ literas nullas vel destinare vel recipere audeant, absque Abbatis seu Abbatissæ, aut ejus, qui ipsorum loco Monasterio præst, scientia, summatione olim constitutum est, sed per incuriam abolitum: id præsenti constitutione innovandum censuimus.

C A P. XIX. *Canonistarum secularium mores reformati.*

Postremo, vitam, conversationem ac mores Canonistarum, quæ Seculares ob id appellantur quod perpetuae castitatis ac reliqua vota monastica non emittant, reformati omnino ducimus necessarium. Nam vitam agunt plus nimio licentiosam, ac plerisque scandalosam. Quæ ut in ordinem & Ecclesiasticam quandam disciplinam, quoad fieri potest, revocentur, Nobis, quum visitationem aggrediemur, curandum est.

P A R S

*Ex Later.
Concil.*

Hieron. ad
Rufi.
Mon.

c. mon.
quam de
conf. dif.
3.

Ex 4. Tr.
letan.